

ב"ה
אין ליכט
פון תורה
ספר
קב הישר
ברכה
אידיש

854

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשס"א לפ"ק

בעזרת השם יתברך

פרק ק"ב

• וזאת הברכה •

אין דעם פרק ווערט ערקלערט:

ווי השם יתברך האָט געמאַכט פאַר אדם הראשון מיט זיין ווייב חוה העמדער פון פעל - דער בית המקדש וועט שטיין אויף פיר בערג: באַרג סיני, באַרג כרמל, באַרג תביר, באַרג חרמון - דער דריטער בית המקדש וועט אַראַפֿקומען פון הימל פאַרטיגער הייט.

דער וועלט בארימטער "חתם-סופר" זי"ע, באטאנט אין זיין צוואה: "די טעכטער זאלן לערנען אין די ערלעכע ספרים אויף אידיש, וואס זענען באזירט אויף די אגדות חז"ל. זיין גרויסער תלמיד דער "לב העברי", ר' עקיבא יוסף שלעזינגער זי"ע, זאגט, אז דאס איז טאקע געווען די כוונה פונעם "חתם-סופר".

אוצר של בטחון — מצות הבטחון

העצה היחידה איך להציל את עם ישראל מהמחד הגדול במצב הנורא שלנו מהמלחמות של כל העולם כולו נגד עם ישראל - הגאולה תלוי-ה בנשים צדקניות כמ"ש (סוטה יא): **בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים. וכמו שהיתה גאולה ראשונה גם כן תהיה גאולה אחרונה** (קב הישר פי פ"ב) **וכמ"ש אשה יראת ה' היא תהלה** (משלי לא, ל).

בזכות הבטחון נגאלו ישראל ממצרים, שכן כתיב (תהלים כב, ה) **"בך בטחו אבותינו, בטחו ותפלטו, אליך זעקו ונמלטו, בך בטחו ולא בושו"**, ואמרו במדרש "אליך זעקו" כמה דאמר (ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו, "ולא בושו" כמה דאמר (בשלח יד, ל) "ויושע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים, וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים", וכל כך למה "בך בטחו ולא בושו", **הכל בזכות הבטחון**. (כד הקמה אות בטחון).

העצה הוא: ללמוד ולומר ולהכניס בלבו כל יום מסוקי ועניני בטחון בה' שהוא מצוות תמידית בכל רגע, כמ"ש "בטחו בו בכל עת" ועל ידי שנכניס בלבנו בטחון ואמונה בה', עי"ז הקב"ה יתנהג אתנו ג"כ במידה כנגד מידה שלא נצטרך לפחד משום אחד בעולם רק מפני הקב"ה ית"ש. שאמר שלמה המלך החכם (משלי טז ז), "ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישרים אתו" (עיינן חובת הלבבות, שבט מוסר קב הישר). ובזכות זה נזכה בקרוב ממש ל"שייבנה בית המקדש במהרה בימינו אמן.

- 1) אשרי יושבי ביתך עוד יהלוך סלה (תהלים פד, ה).
- 2) חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים לה' (שם לא).
- 3) אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלוקיו (שם קמד, טו).
- 4) ה' צבקות עמנו משגב לנו אלקי יעקב סלה (שם מו, ז).
- 5) ה' צבקות אשרי אדם בוטח בך (שם פד, יג).
- 6) ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו (שם כ, ז).
- 7) אתה סתר לי מצר תצרינו, רני פלט תסובנו סלה (שם לב, ז).
- 8) דום לה' והתחולל לו, אל תתחר במצליח דרכו באיש עושה מזימות (שם ג, ד).
- 9) ה' אלקי בך חסיתי הושיענו מכל רודפי והצילנו (שם ז, ב).
- 10) ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך, אשירה לה' כי גמל עלי (שם יג, ו).

- 11) **הבוטח בשם יתברך יודע כי הסיבות כלם אצל השם יתברך שוות, יתן לו כמה שירצה ובעת שירצה מאיזה ענין שירצה** (חז"ה שער הבטחון פי"ג).
- 11) **לבטוח בה' בכל לבבך ולהאמין בהשגחתו הפרטית**, ובזה תקיים בלבבך היחוד השלם בהאמין בו כי עיניו מושוטטות בכל הארץ, ועיניו על כל דרכי איש, ובוחן לב וחוקר כליות — **זה יסוד כל התורה מלה** (אור"ח להרא"ש).
- 12) **כל התולה בטחונו בקדוש ברוך הוא, הרי לו מחסה בעולם הזה ולעולם הבא.** (מנחות כט, א').
- 13) **התחבר עם האמונה והדבק בה**, שהיא כוללת כל תרי"ג מצוות, כמו שאמרו (מכות כג) **בא חבוקק והעמידן על אחת, שנאמר (חבוקק ב, ד) "וצדיק באמונתו יחיה" (רמב"ן האמי והבי'.**

אינהאלט

פון פרק ק"ב

- א. אין דעם פרק ווערט דערקלערט: ווי השם יתברך האָט געמאַכט פֿאַר אדם הראשון מיט זיין ווייב חוה העמדער פון פעל.....ה
- ב. דער בית המקדש וועט שטיין אויף פיר בערג: באַרג סיני, באַרג כרמל, באַרג תביר, באַרג חרמון.....ה
- ג. דער דריטער בית המקדש וועט אַראָפקומען פון הימל פֿאַרטיגער הייט.....ו

אוצר של בטחון — מצנת הבטחון

העצה היחידה איך להציל את עם ישראל מהפחד הגדול במצב הנורא שלנו מהמלחמות של כל העולם כולו נגד עם ישראל - הגאולה תלוי-ה בנשים צדקניות כמ"ש (סוטה יא:), בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים. וכמו שהיתה גאולה ראשונה גם כן תהיה גאולה אחרונה (קב הישר פי פ"ב) וכמ"ש אשה יראת ה' היא תהלל (משלי לא, ל).

בזכות הבטחון נגאלו ישראל ממצרים, שכן כתיב (תהלים כב, ה) "בך בטחו אבותינו, בטחו ותפלטמו, אליך זעקו ונמלטו, בך בטחו ולא בושו", ואמרו במדרש "אליך זעקו" כמה דאמר (ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו), "ולא בושו" כמה דאמר (בשלח יד, ל) "ויושע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים, וירא ישראל את מצרים מת על שפת היס", וכל כך למה "בך בטחו ולא בושו", **הכל בזכות הבטחון**. (כד הקמח אות בטחון).

העצה הוא: ללמוד ולומר ולהכניס בלבנו כל יום פסוקי ועניני בטחון בה' שהוא מצווה חסידית בכל רגע כמ"ש "בטחו בו בכל עת" ועל ידי שנכניס בלבנו בטחון ואמונה בה', עי"ז הקב"ה יתנהג אתנו ג"כ במידה כנגד מידה שלא נצטרך לפחד משום אחד בעולם רק מפני הקב"ה ית"ש. שאמר שלמה המלך החכם (משלי טז ז), "ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלים אתו" (עיני חובת הלבבות, שבט מוסר קב הישר). ובזכות זה נזכה בקרוב ממש ליישיבנה בית המקדש במהרה בימינו אמן.

- 1) מכתם לדוד שמרני א-ל-ל כי חסיתי בך (שם טז, א).
- 2) הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך (שם יז, ב).
- 3) קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה' (שם כז).
- 4) אלו-הי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי (שם כה, ב').
- 5) שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך, תם וישר יצרוני כי קויתוך (כה).
- 6) אם תחנה עלי מחנה לא ירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח (כו).
- 7) ה' עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלוז לבי ומשירי אהדנו (לא, כה).
- 8) בך ה' חסיתי אל אבושה לעולם, בצדקתך פלטני (שם לא, ב').
- 9) ואני עליך בטחתי ה' אמרתי אלו-הי אתה (שם לא, טו).
- 10) חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים לה' (שם לא, כה').
- 11) כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו (שם לג, כא).
- 12) כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיענו (מד, ז').
- 13) השלך על ה' יהבך והא יכלכלך, לא יתן לעולם מוט לצדיק (נה, כג).
- 14) באלוקים אהלל דברו, באלוקים בטחתי לא אירא, מה יעשה אדם לי (נו, יב).
- 15) חנינו אלוקים חנינו כי בך חסיה נפשי, ובצל כנפיך אחסה עד יעבר הוות (נז).
- 16) כי היית מחסה לי, מגדל עוז מפני אויב (שם סא, ד').
- 17) על אלוקים ישעי וכבודי, צור עזי, מחסי באלוקים (שם סב, ח').

פרק ק"ב

אין דעם פרק ווערט דערקלערט: ווי השם יתברך האָט געמאַכט פֿאַר אדם הראשון מיט זיין ווייב חוה העמדער פון פעל

א. במדרש רבה, אין מדרש רבהפרשת בראשית (כ, יב) שטייט: וַיַּעַשׂ ה' לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוֹר, השם יתברך האָט געמאַכט פֿאַר אדם הראשון מיט זיין ווייב חוה העמדער פון פעל. זאָגט דער מדרש אין דער ספר תורה פון רבי מאיר איז געשטאַנען דאס וואָרט עור מיט אַן אַלף (אור) דאָס מיינט ליכט. דאָרף מען פֿאַרשטיין פֿאַרוואס דווקא אין דער ספר תורה פון רבי מאיר איז געשטאַנען עור מיט אַן אַלף און אין די אנדערע ספרי תורות שטייט עור מיט אַן "ע"? דאָס האָט פֿאַרענטפערט מיין פֿאַטער אין זיין ספר ברכות שמואל און איך האָב אויך אויף דעם אַ תירוץ נאָר מען טאָר דאָס נישט מגלה זיין נאָר צו פרומע לייט.

דער בית המקדש וועט שטיין אויף פיר בערג: באַרג סיני, באַרג כרמל, באַרג תביר, באַרג חרמון

ב. כדי מסיים צו זיין דעם ספר מיט טרייסט רייד, וועל איך אַביסל שרייבן פון דעם בנין בית המקדש, וואָס וועט זיין אין ירושלים במהרה בימינו אמן. עס וועט זיין אַכצן מייל די לענג און אַכצן מייל די ברייט. עס וועט זיין געבויט פון אַלערליי גוטע און טייערע שטיינער, און דריי מויערן וועלן אים אַרומרינגלען: איינער פון זילבער, איינער פון גאָלד און איינער פון גוטע שטיינער, וואָס זיי וועלן לייכטן מיט אַלערליי פֿאַרבן, און יעדער מויער וועט זיין דיק זעקס איילן. און אַרום די דריי מויערן וועט זיין אין פייערדיגער מויער, און טויזנט מיט פיר הונדערט און אַכט און אַכציג טורעמס פון טייערע שטיינער וועלן דאָרטן זיין, און צווישן יעדן טורעם וועט זיין הונדערט

מיט צוואַנציג טויערן פון גוטע שטיינער, און צוויי טויזנט מיט דריי טייכלעך קוועלינדיגע וואַסער וועלן אַרויס גיין פון אונטער די בערג, וואָס דער בית המקדש וועט אויף זיי שטיין און דער בית המקדש וועט זיין געבויט אויף פיר בערג, ווי: באַרג סיני, באַרג כרמל, באַרג תבור, באַרג חרמון.

דער דריטער בית המקדש וועט אַראַפּקומען פון הימל פאַרטיגער הייט

ג. **וקרתא**, און די שטאָט ירושלים וועט זיין פיר הונדערט מייל אויף פיר הונדערט מייל. און ווען עס וועט אַראַפּקומען פון הימל דער דריטער בית המקדש קיין ירושלים, דעמאָלטס וועט השם יתברך איינזאַמלען די פאַרשפּרייטע אידן איבער דער וועלט, און מיר וועלן זינגען אַ נייעם שיר. און די אידן וועלן זיך פרייען מיט זייער באַשפּער און די קינדער פון ציון מיט זייער קעניג, און דער שטן מיט די קליפות וועלן בטל ווערן פון דער וועלט ווען משיח וועט קומען. און דעמאָלטס וועלן מיר אַלע זוכה זיין צו כתנות אור מיט איין אַלף, דאָס מיינט העמדער פון ליכט אַזוי ווי עס שטייט אין פסוק (ישעיה ס, יט) "והיה לך ה' לאור עולם", און השם יתברך וועט זיין צו דיר אַן אייביגע ליכט. אמן כן יהי רצון.

תם ונשלם

חלק שלישי - סדר דברים - מספר קב הישר
שבח לא-ל בורא עולם

השמטה

מספר קב הישר

אנו מדפיסים כאן מספר קב הישר בלשון הקודש פרק ק"ב

מאות ג' ולהלן, כמו שנדפס בדפוסים הישנים

ומפני הצענזור הוציאו את כל זה

ג. במדרש רבה פרשת בראשית (פרשה כ, יב) וזה לשונו: "ויעש אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור" (בראשית ג, כא), בתורתו של רבי מאיר היה כתוב: "כתנות אור" – באל"ף. והוא תמוה, למה דוקא בתורתו של רבי מאיר היה כתוב "כתנות אור" באל"ף, ולא בשאר ספרי תורות. (עיין ספר "ברכת שמואל" שחיבר הגאון אבי, מורנו הרב רבי שמואל קאיינדור ז"ל, בפרשת בראשית (דף ו, טור ג), עיינן שם בשם הגאון מורנו הרב רבי ליב צונץ ז"ל מה שכתב, עיינן שם). והנראה לתרץ על פי מה ששמעתי מפה קדוש, הלא הוא האיש האלהי, מורנו הרב רבי העשיל צורף ז"ל, שאמר בשם מקובל אחד דבר נפלא ודבר נאה ומתקבל, והוא זה: דע, כי צפו בן אליפז בן עשו, הנכתב בתורה (בראשית לו, טו): "אלוף צפו", היא הקליפה ראשונה שבשבעים אומות, וכנגדו היא גם כן בקדושה (שמואל א, ט, ה): "ארץ צוף". אותיות דדין – כאותיות דדין. והוא היה מלך ראשון, וממשלתו היתה במדינת פולין ומרמוז לפלוני, כי פלוני הוא אותיות פולין, שהוא גימטריא "צפו". ולכן נקראת מלכות אדום "מטרפולין" של שבעים אומות (מגילה דף ו' עמוד א'), כי המדינה הזאת היא יושבת תחת יד השר של אדום, והיא קליפה ראשונה.

ודע, כי הקליפה של צפו היא באה מחמת חטא של אדם הראשון וחוה, ואילן שואכל אדם הראשון, חטה היה (ברכות דף מ' עמוד א'), כי חטה גימטריא כ"ב (תיקוני זוהר, תיקון ט"ז, דף ל"א ע"א), שפגם בחטאו בכ"ב אותיות של התורה.

וידוע שחטא של אדם הראשון היה במדה של הוד, שהיא מדה השמינית, וח' פעמים כ"ב עולה גימטריא קע"ו, כמנין "צפו". וזהו סוד חוה, שחטא בא על ידה, כי היתה נבראת ממדת הוד, שהיא מדה שמינית, ועל ידה היה הפגם של כ"ב אותיות, וכנזכר לעיל.

והנה הנעלם מן "חוה" כזה: ח"ת וא"ו ה"א. קח הנעלם מן "חוה" במילואה כזה: ת', א"ו, א' – הוא גימטריא ת"ח. לרמזו, שבשנת ת"ח לאלף הששי יהיה תגבורת הקליפה של צפו, שהיה ראוי להיות הגאולה בשנת "בזאת יבא אהרן אל הקודש" (ויקרא טז, ג), ובאותו שנה הרבה עקידות היו בארץ פולין וליטא, כידוע ומפורסם מגזירות רעות ודינים קשים, הנעשים בארץ פולין וליטא בשנת "זאת", שנהרגו כמה רבבות מישראל על קדושת השם. והנעלם מן "זאת" כזה: זי"ן, אל"ף, ת"ו והוא: י"ן ל"ף ו', שהוא גימטריא "צפו", שהוא נרמז בסוד "פלונני". וזהו הסוד (ירמיה א, יד) "מצפון תפתח הרעה", כי "צפון"

א ידוע שנהגו לומר סליחות ביום כ' סיון, ויש נוהגים להתענות ביום זה. תענית כ' סיון קבעוהו אחינו בני פולין.

ועיקר ויסוד תענית זה של כ' סיון שהיה עת צרה ליעקב גזירות ושמדות גדולות כשנת ת"ח (648) ות"ט לאלף השישי. ונשפך דמן של אומה קדושה הישראלית כמים המוגרים ארצה, והגדולים אשר היו בארץ בדור ההוא גזרו על זה תענית וקבעו בכיה לדורות יום אחד בשנה, ועל הגזירה של שנת ת"ח ות"ט יסדו הגאונים רבותינו שהיו קרוב לזמן הנ"ל סליחות שונות.

רבינו הגאון שבתי כהן (בעל הש"ך ז"ל, ונרפסו בסוף סליחות באמשטרדאם שנת תי"א. ומקודם כתב רבינו הש"ך מאמר הנקרא בשם מגלה עפה סיפור מעשה הגזירות רעות שאירעו בעוונותינו הרבים בארץ אוקריינא וואלן ופארלייא ולימא). גם רבינו בעל תוספות יום טוב חיבר סליחות לכ' סיון ונרפס בפראג.

עיי' מגן אברהם סימן תקפ"ט דביום כ' סיון היו הרבה צרות וגזירות קשות, והרבה נוהגין לומר סליחות וז"ל: בשנת ת"ח נחרבו הרבה קהילות גדולות באותה השנה כמ"ש בסליחות שחבר בעל הש"ך על כן נוהגים להתענות בכל מלכות פולין.

ובסוף ספה"ק אודה ישראל כתב וז"ל כ' סיון הוא התחלה עד יז"כ, אם מקיים זה בראוי, אזי יוכל לקיים יז"כ בראוי ונכון. וסימנך כי יד על כ"ס י"ה, כ"ס ר"ת כ' סיון, י"ה יום הכיפורים עבלה"ק.

הוא גימטריא "פולין", "ליטא", ולכן היה הגזירה דוקא במדינה זו ובשנת ת"ח דוקא, ודברי פי חכם חן. והנה יש בידי עוד דברי כבושים, שאין אני רוצה לגלותם בפני כל אדם, כי אם לצנועין, מה שקבלתי מן האיש האלהי, מורנו הרב רבי העשיל צורף ז"ל.

ודע, כי "צפון" שהוא בגימטריא "פולין", "ליטא" הוא מנין רכ"ו, בסוד (ע"פ תהלים קיט, פה) "כרו לי שיחה", בעלילות שקרים ובהריגות צדיקים. וקליפה של עשו הוא ידוע בספרים (עיי'ן מדרש שוחר טוב קכ, מדרש שמואל, טז) שהוא נקרא "חזיר מיער" (תהלים פ, יד), ולכן אות ע' של "יער" היא גדולה בספר תהלים (שם), לרמוז שתולין בו כל הע' אומות, והיא ע' של עשו, שמרמז על "כתנות עור" - בעי"ן, שהיה קודם החטא "כתנות אור" - באל"ף, כידוע להמקובלים (עיי'ן עץ חיים, שער מ"ט, פרק ד. ספר הליקוטים, דף ו'). ולכן לעתיד

ובספר ילקוט אוהב ישראל (עמוד קס"ה אות נ"ח) הביא שכ' סיון אמרו הגה"ק מאפמא זצ"ל בהתעוררות גדולה והיה דורש באותו יום דרוש גדול להתעוררות, והיו היללות והנביות בבית המדרש או יותר מתשעה באב.

ובספה"ק ישמח משה על מגילת אסתר כתב על פסוק (שם פ', כ"ח) וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם, ותכתוב אסתר בת אביחיל וגו', הנה כפל הענין במילות שונות. וג"ל עפ"י מה ששמעתי, כי המסורת היא ת"ו ותכתוב גדולה, וח' של חו"ר גדולה הוא ת"ח, רמו שאותה הגזירה שהיתה או ראוי להיות נכתב על שנת ת"ח והבן. ועפ"ז א"ש הרמו ששמעתי כי יד על כ"ם הוא ר"ת כ' סיון עד כאן שמעתי, כי שייך לזה מלחמה לה' בעמלק כי הלא היא גזירת עמלק כנ"ל וישמע חכם ויוסיף לקח דאף שהי' נגזר או כלי' ח"ו ונת"ח לא הי' כלי', ג"ל שהכל' הי' נגזר בדרך זה כמה נפשות מישראל שהיו ראויים להיות ב"ג נאדר ששברו אויבי היהודים, נגזר שנפשות במנין זה יהרגו, וממילא הי' כלי' ח"ו, אח"כ כשניחם על הרעה ומדת הדין אינו חוזר בריקניא ניתן לו אלו נפשות בפורן כי כמה הריגות הי' כמבואר נספר שבט יהודה, רק שגרמו ת"ח שהוא הי' הרג היותר גדול והרווחה הי' שאם הי' או בפעם אחד הי' נשכח זכר ישראל ח"ו משא"כ על אופן זה, וע"כ השמחה, והנה פורים הוא ע"ש הפורים להרג ולאבדן, וע"כ אמר וימי הפורים האלה ר"ל שניתנו להרג ולאבדן לא יעברו מתוך היהודים ר"ל לא יפמרו בלא כלום כי גבה דילי' בעוה"ר, רק ההרוחה הוא וזכרם ר"ל של היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם, כדי שלא יסוף זכר זרע ישראל, ועל זה מפרש והאיך זה, ותכתוב אסתר בת אביחיל ת' וח' גדולה שכתבה על ת"ח כנ"ל והוא פליאה במ"ד עכ"ד.

יתוקן החטא, ויהיה הסוד "כתנות אור" - באל"ף, כמו שהיה קודם חטא אדם הראשון.

ורבי מאיר היה מזרע נירון קיסר (עיי'ן גיטין דף נ"ו עמוד א'), והיה מתחיל לתקן פגם של עשו בסוד "חזיר מיער" - בעי"ן. וכשתכתוב "חזיר מיאר" - באל"ף, הוא אותיות "מאיר". וכשיתוקן עשו, אז יהיה "כתנות אור" - באל"ף. ולכן היה בתורתו של רבי מאיר כתוב "כתנות עור" באל"ף כזה: "כתנות אור", וקל להבין. וזהו הסוד: "חזיר" הוא גימטריא רכ"ו, כמנין כרה, ועם האל"ף של "מיער", שהוא עתיד להיות "מיאר" - באל"ף, הוא רכ"ו, כמנין "כרו לי שוחה". והאומות שכורים שוחה תחתינו, יהיו לעתיד בטלין כשתבוא הגאולה, כשיתוקן החטא, ויהיו "כתנות אור" - באל"ף, וקל להבין.

והנה נחזור לענינינו, כי "מצפון תפתח הרעה" (ירמיה א, יד), ולכן כשתבוא הגאולה, תהיה הגאולה תחילה במדינות צפון, שהוא פולין, ליטא, כמו שאמר הכתוב (שיר השירים ד, טז) "עורי צפון ובואי תימן", כי בתחילה יהיה התעוררות הגאולה מצד צפון, ואחר כך "ובואי תימן", ואחר כך יזכה כלל ישראל לרב טוב הצפון לצדיקים.

והנה כתבנו לעיל, דמכח חטא אדם הראשון נעשה מן אות אל"ף אות עי"ן, וזהו בתיבות "כתנות עור", שהיה צריך להיות "אור" - באל"ף, ולכן "נרגן מפריד אלוף" (משלי טז, כח), כמבואר ענין זה בכמה ספרי מקובלים (עיי'ן של"ה ח"א, מאמר בית דוד, דף טז.). והאבות תיקנו חטא ופגם זה על ידי שלש תפילות: שחרית, מנחה, ערבית - שהן ראשי תיבות "שמע". והנה ידוע (עיי'ן זוהר חלק א', דף קס"ז עמוד א', ותיקוני זוהר בסופו, תיקון י', דף קמ"ז עמוד ב'), שמכח חטא אדם הראשון גברו שתי קליפות: שור וחמור, וחמור הוא קליפת ישמעאל, ושור הוא קליפת אדום, ותיבות "אדום", "ישמעאל" הן גימטריא תק"ב, כמנין השנים שהיו האבות חיים בעולם הזה, כי אברהם היה חי קע"ה שנים, יצחק - ק"פ שנים, יעקב - קמ"ז שנים,

קע"ה וק"פ וקמ"ז - צרפם יחד - יהיו תק"ב שנים, כי האבות הן בקדושה נגד הקליפה. וזהו הסוד (שמות כב, ל) "ובשר בשדה טריפה" לא תאכלו", כי "בשר" הוא גם כן גימטריא תק"ב, וקל להבין.

והנה זה ידוע, ש"ראשית גוים עמלק" (במדבר כד, כ), מזרע עשו הרשע, ויש לו אחיזה באל אחר, כי "עמלק" הוא גימטריא ר"מ - כמנין "אל אחר" (שמות לד, יד), שהוא גם כן גימטריא ר"מ, וכנגדו - בקדושה הוא "רוח הוי" (שופטים יא, כט). והנה כנגד שתי קליפות של שור וחמור, יש בקדושה משיח בן דוד, דהוא יתגבר על הקליפה של חמור בסוד (זכריה ט, ט): "עני ורוכב על החמור", ומשיח בן יוסף איקרי "שור", כמו שאמר הכתוב (דברים לג, יז): "בכור שורו הדר לו".

(ב) [אמר המעתיק: מובא בס' ברכת אברהם על הפסוק (במדבר כג, ח) "מה אקב לא קבה א- ל מה אועום לא זעם ה", דתיבת אועום ר"ת א' אלופו של עולם, ו' רמו לסוד קדושת ישראל, ומובא מהבעל שם טוב זצ"ל על פסוק בזעם תצעד ארץ, וע"ם ראשי תיבות זביחה עירובין מקוואות, וגם ראשי תיבות זעם תצעד ארץ (כי הב' הוא רק אות השימוש ואינה מנוף התיבה) עולה כמנח ת"ם, רומז לגזירות ת"ח ות"ט שהיו אז גזירות כל' ח"ו על אח"י במדינת פולין ולימא כמבואר כאן בפנים הספר.

וזה לשון ספר "אגרות לחם שלמה" מהגאון משאמלויא זצוק"ל, דף מ"ד ע"א (שם) אות יוד משמיה דהבעש"ט ז"ע שאמר עה"פ חבוקק ג' בזעם תצעד ארץ, זע"ם נומריקן זביחה עירובין מקוה, שג' דברים אלו הם ראשיים ונחוצים מאד שצריך לישאל דהיינו שחימה כשר/ה משו"ב יר"ש, ושיהי' עירובין בעיר, ומקוה כשרה, ועי"ז יצעד ויקומם הארץ. ולע"ד יש לרמוז זה במ"ש בחידת שמשון שופטים י"ד ומע"ז יצא מתוק, מקוה עירובין זביחה, ע"י אלו נשפע שפע לישראל. ויל"ד בפ' שופטים ונגש הכהן ודבר אל העם ואמר אלהם שמע ישראל כו', וכי רש"י ז"ל אפי' אין בכם זכות אלא קריאת שמע בלבד כדאי אתם שיושיע אתכם, עיין בסוטה מ"ב ע"א לשון חז"ל בשם רשב"י, ורש"י שינה בלשון אחר. ויל"ד דרמזו בלה"ק אפי' אין בכם אלא קריאת שמ"ע, נומריקן שחימה מקוה עירובין, כדאי אתם שיושיע אתכם. ונרל"פ בזעם תצעד ארץ, עפמ"ש בסה"ק אוה"י (אוהב ישראל, פ' בראשית) בשם הארז"ל דמש"כ בפ' בחקותי והארץ אומר ר"ל דהש"ת יזכור מה שהארץ חטאה ושינתה מאמרו של הקב"ה שאמר שתוצא הארץ עין פרי עושה פרי והארץ שינתה ותוצא עין עושה פרי. וזה מליצת זכות על ישראל כשיחטאו ח"ו כיון שנברא מדבר שחטא, א"כ אין חידוש שיחטא האדם עכ"ד עיי"ש. וזה בזעם, כשיש זעם מהקב"ה ח"ו, אז תצעד ארץ, ללמד זכות עלינו והבין.]

והנה איתא בזוהר (עיין חלק ג' דף קכ"ד עמוד ב', וזוהר חדש רות, דף ק"א ע"ב), כי מבין שתי הקליפות הנזכרות לעיל, דהיינו מקליפות שור וחמור, יצא קליפה אחת הנקראת "צפע", כי "משורש נחש יצא צפע" (ישעיה יד, כט), ו"צפע" גימטריא "עמלק" – ר"מ, ולכן צריכין אנו לכתוב בספר תורה במי עפץ (עיין גיטין דף י"ט עמוד א') שהוא אותיות "צפע" בהיפוך אתוון, ובזה אנו מכניעין הקליפה של צפע, מה שאנו כותבין הספר תורה במי עפצין.

ונחש הוא ראשי תיבות: נחש, חמור, שור – שהן שלש קליפות הראשונות שבשבעים אומות. וקליפות "שור" "חמור" גימטריא "צרעת". ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (בראשית רבה פ"כ, ד) הני סלעין דנחש היא צרעת, ולפי שהנחש דיבר לשון הרע, נלקה בצרעת.

והנה קליפת צפו בן אליפז, בן עשו, שהשר שלו הוא סמא"ל ולילית הרשעה, עשו בקטרוגם חורבן גדול בארץ פולין וליטא כמו שכתבתי לעיל (בד"ה והנה הנעלם), ולקחו השונאים בעוונותינו הרבים הספרי תורה שנכתבים בקדושה על גבי העור מצד בשר, שהוא גימטריא תק"ב, ולא על גבי דוכסוסטוס, שהוא מצד השערות, ונכתב דוקא במי עפץ, שהוא נגד קליפת עמלק. ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (עבודה זרה דף י"ח עמוד א') בספר תורה שנשרף עם רבי חנינא בן תרדיון, אותיות פורחות והקלף לחוד נשרף. וכן בגזירות פולין היו נשרפים כמה אלפים ספרי תורה, שאותיותיהן פרחו, והקלף והעפץ נשרף. והשונאים אינם יודעים, שמכח זה אין להם שום אחיזה בקדושה, כי התורה צייתה (שמות כב, ל) "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו" – באכילה הוא אסור, אבל מותר לכתוב על גבי עור נבילה וטריפה, ובזה היה להם אחיזה בקדושה, ואחר שנשרפו הספרי תורה – מאותו היום נתמעטו כח הקליפות הנזכרות לעיל, ויפריח כח שור וחמור שבקדושה, שיבואו תרין משיחין: משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, והמקדש של מעלה ירד למטה.

על כן כדי לסיים בדברי נחמה, אכתוב קצת בבנין של בית המקדש שעתיד לעמוד בירושלים: יהיה שמונה עשרה מילין על שמונה עשרה מילין, ויהיה בנוי מכל אבנים טובות ויקר, ושלשה חומות יקיפוהו: אחת - חומה של כסף, ואחת - של זהב, ואחת - של אבנים טובות מאירים בכל מיני צבעונים. וכל חומה תהיה רחבה שש אמות, וחוף לשלש חומות יהיה חומת אש סביבו, ואלף וארבע מאות ושמונה ושמונים מגדלים של אבן יקר יהיה שם, ובין מגדל ומגדל יהיה מאה ועשרים שערים, וכל שער ושער יהיה מאבן יקר, ואלפים ושלש בריכות מים חיים יצאו מתחת ההרים שהבית המקדש יהיה עומד עליהם, והבית המקדש יהיה בנוי על ארבעה הרים, ואלו הן: הר סיני, הר כרמל, הר תבור, הר חרמון. וקרתא דירושלים יהיה ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה.

וכשירד המקדש של מעלה למטה, אז אחר כך יקבל הקדוש ברוך הוא נפוצות ישראל, ואז נשורר שיר חדש, וישמח ישראל בעושיו, ובני ציון יגילו במלכם, והשטן והקליפות יבוטלו מן העולם בביאת משיחנו, כי הכל יהיה מתוקן, והיצר הרע יהיה בטל, ואז נזכה כולנו ל"כתנות אור" באל"ף, כמו שאמר הכתוב (ישעיה ס, יט): "והיה לך ה' לאור עולם", אמן, כן יהי רצון.

סליק חלק שני, שבח לא-ל בורא עולם

ארחות חיים להרא"ש ז"ל

לבטוח בה' בכל לבבך ולהאמין
בהשגחתו הפרטית ובזה תקיים
בלבבך היחוד השלם בהאמין בו
כי עיניו משוטטות בכל הארץ
ועיניו על כל דרכי איש ובוחן לב
וחוקר כליות כי מי שאינו מאמין
אשר הוצאתיך מארץ מצרים אף
באנכי ה' אלקיך אינו מאמין ואין
זה יחוד שלם

כי זה הוא סגולת ישראל על כל
העמים,

וזה יסוד כל התורה כולה.